7de JAARGANG. CURAÇAO DEN 26n JULI 1890. N° 343.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD:
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa fugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 te 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE NIEUWE GRONDWET VAN BRAZILIË

De Nieuwe Vereenigde Staten van Brazilië hebben hun nieuwe grondwet. Den 22 Juni teekende maarschalk Deodoro da Fonseca het decreet, waarbij zij in werking werd gesteld.

De nieuwe, zij het dan al niet oorspronkelijke zijde dezer constitutie is, dat zij de zelfregeering der oude provinciën, die reeds bij het eerste dekreet der republikeinsche regeering tot den rang van Staten waren verheven, bevestigt en wettigt. Het voormalige keizerrijk is nu definitief in een bondstaat omgeschapen. De constitutie heeft de politieke rechten dier Staten nòg uitgebreid. Daarentegen handhaaft zij de centralisatie in het economisch bestuur, wat, met het oog op de handelsverbintenissen van Brazilië met het buitenland, als een wijze voorzorg wordt geroemd. Zoo komt, wat betreft in- en uitgaande rechten, het bepalen der invoerrechten, alsmede het vaststellen der posttarieven aan de bondsregeering, terwijl de belasting op den uitvoer, de eigendomsrechten, de inrichting en kosten der autonomische wetgeving en van het zelfbestuur, het rechts-krijgs- en schoolwezen door elken Staat worden geregeld.

De bondsregeering mag zich niet mengen in de aangelegenheden van iederen Staat, dan om vijandelijke invallen af te slaan en (het hier voorziene geval teekent den toestand) om den inval van zusterstaten te voorkomen. De buitengewone gevallen van *pronunciamiento* tegen de republiek, algemeene rampen, als bijv., hongersnood, overstrooming en besmettelijke ziekten, of van binnenlandsche onlusten, en het gewone geval van uitvoering der besluiten van de bondsregeering, zijn de eenige, waarin het centraal bestuur recht heeft handelend op te treden.

Als overgangsbepaling geldt nog, dat de bondstaten, die binnen het tijdsverloop van twee jaren hun constitutie nog niet hebben vastgesteld, gehouden zijn, er eene aan te nemen, welke de Bondsregeering hun zal geven.

In een andere overgangsbepaling wordt beslist, dat voor dezen keer de president en de vice-president door de bondsvergadering bij meerderheid van stemmen worden gekozen. Behalve in dit uitzonderingsgeval zal de verkiezing der beide eerste overheidspersonen in de Republiek, indirekt door het volk geschieden. De bevolking van iederen Staat benoemt een aantal kiezers, dat tienmaal zoo groot is als het getal harer afgevaardigden en het aldus samengestelde congres kiest den president en den vice-president bij volstrekte meerderheid van stemmen.

De president kan zijn waardigheid niet langer dan vijf jaar bekleeden en is niet herkiesbaar dan na een tijdverloop van even langen duur. Deze constitutioneele bepalingen zijn overgenomen over de Constitutie der Vereenigde Staten van Noord-Amerika, en daaraan herinneren ook de volgende.

De macht van den president is door de nieuwe grondwet vrij beperkt. Hij heeft nochthans het recht zijn ministers te kiezen, te benoemen en te ontslaan.

Dan, wat de verdragen betreft, beslist de wetgevende macht. De ministers of secretarissen van Staat kunnen geen lid zijn van de wetgevende macht. Wordt dus een afgevaardigde of een senator tot dien post geroepen, dan verliest hij het recht zijn mandaat langer te vervullen. Het ontwerp der constitutioneele commissie wilde zelfs, dat de ministers noch in de Kamer noch in den Senaat zouden verschijnen, om in het parlementair regime, de klippen van crisis en interpellatie, te vermijden. Het is ons niet bekend of deze bepaling gehandhaafd is.

Als een bewijs van vooruitgang volgens de begrippen onzer eeuw, stippen wij nog aan, dat de regeering geen oorlog mag verklaren zonder eerst een bemiddeling door scheidsrechters beproefd te hebben.

De wetgevende macht bestaat uit Kamer en Senaat. Daarin is niets veranderd dan het aantal der afgevaardigden en der senatoren en de duur hunner mandaten. Voortaan zal er op elke 10,000 inwoners één afgevaardigde zijn en drie senatoren, die negen jaren zitting hebben.

Andere artikelen stellen nog het volgende vast: vrijheid van drukpers, scheiding van Kerk en Staat, vrijheid van godsdienst met zekere beperkende bepalingen omtrent het verkrijgen van goederen en eigendom, de uitsluiting der Jezuieten, het verbod om kloosters te stichten. Men heeft het denkbeeld laten varen om deze grondwet aan een plebiscit te onderwerpen.

De vergadering der afgevaardigden zal ze onderzoeken en er het laatste zegel aan moeten hechten. Daarna zal haar proeftijd beginnen. Zal hare werking de jonge republiek ten zegen verstrekken? Er is nog weinig met zekerheid te zeggen. Wel beschouwd, wordt de waarde eener grondwet grootendeels bepaald door de burgers van den Staat, de volkszeden en de bewindslieden. Wij zouden dus onbillijk zijn, indien wij deze thans reeds wilden beoordeelen in haar geheel, ofschoon de bepalingen, waar een kinderachtige vrees uitspreekt voor de Jezuieten en kloosterorden in 't algemeen, de afkeuring van iederen weldenkende verdienen.

BEOORDEELINGEN
van het Engelsch - Duitsch traktaat.

—o—

In ons vorig nummer deelden wij den ruil mede, waardoor de vrede tusschen Engeland en Duitschland in Afrika is tot stand gekomen. Helgoland is Duitsch grondgebied geworden en zal den 1en October door den Keizer in bezit worden genomen. Het Engelsch koloniaal gebied in Afrika is door den afstand der Zambesi aanzienlijk vermeerderd. Dat is in de korte inhoud van het traktaat, dat een storm heeft ontketend in de pers en de politieke kringen. Wij teekenen een paar beoordeelingen van dit traktaat aan. Ziehier eenige engelsche:

De *East-African Lakes Company* acht de overeenkomst bevredigend. Stanley (die het bericht zijner benoeming tot gouverneur van den Congostaat zelf tegenspreekt), is er mede in de wolken en prijst Salisbury, wien hij voor enkele weken dapper den mantel veegde, thans hemelhoog. De ministerieële pers verdedigt het traktaat tegen de radicale bladen, die het blijven aanvallen en van oordeel zijn, dat Denemarken nog meer recht op Helgoland zou gehad hebben dan Duitschland. De liberale pers echter neemt een eigenaardige, ontwijkende houding aan; zij kan zich nl. moeielijk tegen den afstand van Helgoland verklaren, nadat hare eigen partij dien onlangs in het Parlement voorstelde, maar evenmin wil zij iets goedkeuren, wat van lord Salisbury komt. Naar hetgeen er besproken en gedaan wordt onder de politieke leiders, is het te voorzien, dat de groote meerderheid der oppositie zich in het Parlement niet tegen de bekrachtiging zal verzetten. Een vreemden indruk maakt het, dat het hoforgaan, de *St. James Gazette*, de meening der ministerieële organen blijft bestrijden. Hoewel de *Times* warm betoogt, dat een afstand als van Helgoland volstrekt geen precedent is, daar indertijd ook Java aan Nederland en de Jonische eilanden aan Griekenland werden afgestaan, schijnt eene voortzetting dier afstandspolitiek voor sommigen juist bezwaren te hebben, want niet alleen dat de Spaansche bladen thans op teruggave van Gibraltar aandringen, maar de Fransche geven te verstaan, dat Engeland, wil het Frankrijks vriendschap niet verbeuren, na zijne tegemoetkoming aan Duitschland ook Jersey en Guernsey aan Frankrijk behoort terug te geven.

Wat de meening in Duitschland aangaat, deze valt gemakkelijker te schetsen. Eigenlijke voorstanders van de koloniale politiek zijn alleen de Cartell-partijen geweest, omdat Bismarck sterk voor die staatkunde was. Dientengevolge zag men eerst alleen tegenstand rijzen van de zijde dier groepen, aangevoerd als zij daarin worden door artikelen der *Norddeutsche*. Meer en meer hoort men echter in politieke kringen van andere kleur afkeerende beoordeelingen opgaan. Dat Bismarck met bitteren spijt aanziet, hoe het door

---

FEUILLETON.

!!! I SIN EMBARGO TA EL MES A HORTELE !!!

I

Den hoeki di un casita miserable ma limpi, un mucha homber, más ó menos di diez dos anja, tabata sinta yora silenciosamente riba un banki chiquitoe di paloe.

—"Mi ta bolbe repeti bo, muchá," asina un homber pisá i valente, koe ta holé brandi, dici coe n'éle coe un voz amenazante," mi ta kibra toer wesoe den bo curpa, si bo no declará unbé. Ta bo mes a hortá e horloge dje baroncito Adelbert; ningun otro hende sino bo por a cogéle, i maské com bo nengá, ta bo mes, tú miserable sin berguenza, ta bo mes a cogéle. ¡ O! ¡ mi no a kere di ebiba mira esai di un di mi jioenan! Verdaderamente mi no ta nada mas sino un pober kapdó di paloe, koe bon ó maloe ta gana pida pam, ma hamás nunca mi wowo a habri riba cos di otro hende," i coe violencia él a cogé e muchá sacudí.

"¡ Mi tata, mi ta hurá bo koe mi no a cogéle ! e muchá a respondéle yorando. "Mi tabata den coral i den jardin ora bo tabata corta paloe, i un simple vista noema mi a............................"

—"¡ Ketoe, ni un palabra mas !" e capdó di paloe a gritá, "bo ta ganja. ¿ Acaso Johan, e cochero vieho, no a mira bo camna poco poco bai na porta di salon i mira bo ta loer den glas ? ¿ I Bertha, e sirvienta principal di senjora baronesa, no a poné e horloge di oro di e senjorito riba mesa di toilet den salon, riba e mes mesa chiquita di toilet cerca porta di jardin ? ¡ Respondé awor, tú sin berguenza! ¿ Ta kiko bo tabatin di camna busca camina no ta toca bo? ¿Y ademas! ¿ Ta kiko bo tabatin di bai haci den jardin, ora ta paloe bo mester a bin yuda carga hiba aden ? Ma bo tin di declará awor inmediatamente i bo ta bai unbé cerca senjor baron bai pidiéle perdon. Podiser lo él tin compasión coe bo huventud i lo él no hiba e cos más adelanti. ¡Ke tal ! ¿Com ta keda?"

—"¡ Mi no a cogéle ! e muchá a manifestá solemnemente, i esai a haci e tata bira furioso, i di sigur lo él a caba coe e jioe, si acaso e mama yorando no a boela na meimei pa scapéle di golpi di su esposo medio borrachi.

E capdó di paloe Theren tabata un homber laborioso, honrado koe, a forza di trabao pisá, tabata procurá di ganá den sudor di su frenta manutención pa su esposa i su cinco jioenan. Un pasión únicamente, ún sola debilidad tabata dominéle: brandi. Si cualkier cos no tabata marchá na su gusto, sin un ó otra simpleza a excitá su rabia, anto inmediatamente él tabata buscá toer modi di ahogá su disgusto den e maldito brandi, i e ora ayi él tabata caba toer cos coe su esposa i jioenan. I awor ya ta hopi dia caba, koe él no ta completamente wowo clá.

Theren coe su primogénito a cortá paloe pa baron Hagenau na Wilhelmstraat, i segun costumbre él a manda buscá su otro jioenan bin yudá cargá i amontoná e pida pidanan. Hendrik chiquito, un muchá homber gracioso i vivo, a yega promer, i como su tata i su roemán no a caba corta ainda, él a bai camna rond, i después di grandi vacilación él a riscá penetra den e hermoso jardín coe obheto di satisfacé su curiosa admiración, contemplando e fuente koe tabata manda un rayo di perla briljantísima.

Pa un trapi toer cubrí coe flornan hermosa i deliciosa, bo tabata baha den jardín fo di veranda dje salón, i admirá e jioe di pueblo a tirá un vista den e apartamente elegante, luhosamente adorná coe oro i mármol.

—"Den cieloe no por ta más bonito," Hendrik chiquitoe a cordá, i estupefacto i extasiado él a keda para inmóvil delanti e portanan habrí. Ma spantá él a boela atrás, ora él a tende un voz gritéle na su nomber, i ansioso él a keda ta mira rond si algún hende a ripará koe él a tribi penetrá den e jardín; pa experiencia él tabata sabi ki severo su tata tá, ora su jioenan cometé di mas mínima mala crianza. Asustá Hendrik a coeri bai na su trabao, i convenci di su culpabilidad él a trată di pagá su desobediencia, trahando coe zelo i animo redoblá.

Ma kende sin embargo lo por describí consternación dje muchá homber, kende lo por reproducí furia dje tata,

hem opgetrokken gebouw opzettelijk voor verdere uitbreiding onvatbaar wordt gemaakt, is natuurlijk, maar zijn rijk is uit, en het is de vraag of de politiek des keizers: Duitschlands macht in Europa geconcentreerd laten, teneinde daar den eersten rang te behouden, niet de beste is. Onder de vrijzinnigen heerscht groote vreugde, dat men thans bevrijd is van den last, dien Duitschland zich in Afrika op den hals dreigde te halen, en de Centrumsbladen zijn van oordeel, dat de bestaande koloniën in Afrika reeds voldoende zijn, en het Rijk zich niet overmate bezwaren moet.

Tegenover den gemoedelijken toon der duitsche bladen, klinkt de opgeschroefde verontwaardiging der engelsche pers wel wat vreemd, vooral daar het voordeel aan Engelands zijde is. Vreeselijk schril is het contract tusschen de bevriende bladen der regeering en die der oppositie. De ministerieelę bladen keuren het traktaat natuurlijk goed; de *Morning Post* prijst het warm, daar het Afrika voor Engeland van het hoogste en Helgoland van zeer luttel belang acht op verschillende gronden. De *Standard* is iets zwakker van toon; het acht de overeenkomst niet van dien aard, om er groot gerucht over te maken, maar men behoeft er zich evenmin over te schamen, daar kostbare zaken altijd duur moeten betaald worden; de *Times* verklaart zich eenvoudig voldaan. Doch de oppositie-bladen varen in de hevigste taal tegen het tractaat uit; *Daily News* verwijt de regeering hare onstandvastigheid, hare zwakheid en gebrek aan moed; de *Pall Mall* noemt het eene eerlooze capitulatie. een Sedan voor Salisbury op den dag van Waterloo; *Daily Chronicle* bestrijdt de overeenkomst in een donderend artikel: wanneer Helgoland, dat met Engelsch bloed is gekocht, zonder slag of stoot aan Duitschland wordt afgestaan, zegt het, kan met evenveel recht Italië het eiland Malta opeischen; de radicale *Star* noemt lord Salisbury een verrader, die onthalsd verdient te worden. Maar ook de conservatieve bladen steunen niet allen de regeering in deze zaak; zoo bijv. betoogt de *St. James Gazette*, dat het tractaat zonder afstand van Helgoland nauwelijks aannemelijk was voor Engeland, maar nu dat eiland afgestaan wordt, is het tractaat duldeloos, en het Parlement behoort het te verwerpen; het blad verwacht, dat vele ministerièelgezinden de overgaaf van Helgoland zoo fel mogelijk zullen bestrijden. In dien toon varen de engelsche bladen der oppositie tegen het traktaat uit. Zou het wellicht een gemaakte verontwaardiging zijn en menig oppositieman in zijn vuist lachen, dat Duitschland is beetgenomen?

NIEUWSBERICHTEN.

NEDERLAND.

De Legerwetten van den minister Bergansius zijn den 21 Juli Z. M. den Koning ter onderteekening aangeboden en zullen vermoedelijk eerstdaags bij de Tweede Kamer worden ingediend.

— Met zekerheid wordt te Nijmegen vernomen dat H. M. de Koningin en H. K. H. prinses Wilhelmina den 1 Juli de Maskaradefeesten aldaar ter herdenking van den intocht van Karel V gegeven, zullen bijwonen. Vier hofrijtuigen zullen naar Nijmegen worden gezonden, daar H. M. naar Bergen-Dal, Beek en Ubbergen wenscht te rijden. Een eerewacht te paard, bestaande uit de voornaamste heeren uit Nijmegen en Ubbergen, zal de vorstelijke personen vergezellen.

Twee leden der Commissie van de feestviering te Nijmegen zijn op *Het Loo* geweest, ten einde, met het oog op de komst van H. M. de Koningin en de Princes de noodige maatregelen te bespreken.

— Op voorstel van den Gouverneur heeft de Regeering besloten tot de vorming in Groot Atjeh van een korps marechaussees, ten einde de nachtelijke maraude van de vijand met kracht en geweld tegen te gaan.

Dit korps zal bestaan uit keursoldaten, die beter betaald zullen worden dan de overige militaire en van distinctieven op de kleeding worden voorzien.

Het blijft echter geheel tot het leger behooren en wordt aangevoerd door een kapitein, twee luitenants en eenige flinke onderofficieren, aan wie ook zelfstandige nachtelijke opdrachten kunnen worden gegeven.

Door dezen maatregelen hoopt men den roof van ijzerdraad, het opbreken van rails en het leggen van granaatmijnen tegen te gaan en den vijand, wanneer hij ons bij nacht en ontijd mocht komen bestoken, zoo warm te ontvangen, dat hem de lust tot zulke excessen voor goed zal vergaan.

BUITENLAND.

Italie. — Voor het Romeinsche gerechtshof is behandeld de eisch van Mgr. Pagliari, aartsbisschop van Spoleto, tegen zekeren Campanelli, vroeger redacteur van het thans niet meer bestaande schendblad *La Cronaca Nera*, waarin zijn eer en goede naam op de schandelijkste wijze door het slijk werden gehaald. Het gerecht veroordeelde den beschuldigde wegens eerroof en laster tot zes maanden gevangenisstraf, honderd lires boete en de kosten van het geding.

Duitschland.—Uit Duitschland komen een drietal interessante politieke berichten. Het eerste is, dat de algemeene Katholiekendag te Coblenz is vastgesteld op 24 tot 28 Augustus. Er worden groote toebereidselen gemaakt, om den verwachten stroom van deelnemers in de heerlijke Rijnstreek waardig te ontvangen. In de groote feestzaal, die 5 à 6000 personen kan bevatten, worden 1000 gereserveerde plaatsen afgehouden tegen eenigszins hoogere prijzen; naast de zaal licht het ruime, door linden overschaduwde feestplein, dat gewoonlijk tot exercitie-veld der artillerie dient en nu voor restauratie in de open lucht wordt ingericht. Door de hôtels der stad zijn reeds meer dan 1000 kamers en bedden ter beschikking van het huisvesting comité gesteld, zoodat met behulp der particulieren een zoo groot mogelijk aantal gasten onder dak kan gebracht worden. — Het tweede bericht is, dat volgens de *Hamb. Corr.* Helgoland bij het „Regierunsbezirk" Sleeswijk zal worden ingedeeld. Het eiland zal aldus geen Rijksland worden maar Pruisische grond; het tractaat met Engeland veroorlooft dit, daar het Helgoland niet aan Duitschland maar aan „Z. M. den Keizer" afstaat. — Het derde bericht is eigenlijk meer een gerucht: Algemeen heerscht de overtuiging dat, mochten de militaire wetsontwerpen in den Rijksdag vallen, hetgeen na de weigering der tractements-verhooging voor de officieren niet onmogelijk ware, de rijkskanselier Von Caprivi zou aftreden en vervangen worden door een minder populair man. Alle bladen zijn het eens, dat aan een terugkeer van Bismarck niet valt te denken daar deze zich door zijn polemieken onmogelijk gemaakt heeft.

— Uit Berlijn wordt gemeld, dat de gezondheidstoestand van generaal Von Moltke achteruitgaande is en een naderend einde te gemoet gezien wordt.

— Zes Chineesche officieren, die op last hunner regeering naar Duitschland zijn gezonden om de artillerie te bestudeeren, zijn geheel uitgeplunderd door den ordennans van kolonel Schwell, die de hooge gasten moest begeleiden. De gestolen voorwerpen, waaronder horlogien, diamantenringen en geldswaarden worden op 11,000 mark geschat. De dief is in de richting naar Rensburg ontsnapt en niettegenstaande de ijverige nasporing der politie tot nogtoe niet aangehouden.

Na de pas aangevraagde millioenen zijn bij den Bondsraad nieuwe voorstellen tot crediet-aanvragen ingekomen. Het eerste verlangt 47 millioen voor buitengewone uitgaven plus 7½ millioen jaarlijksche uitgaven; het tweede 1¼ millioen voor een nieuwen telegraafkabel tusschen Berlijn en de Oostenrijksche grens; het derde 17¾ millioen voor den aanleg van strategische spoorwegen en bruggen.

Frankrijk.— De Fransche bladen zijn woedend over de Engelsche-Duitsche overeenkomst, waarbij Engeland met medewerking van Zanzibar op zich neemt. Zij beweren, dat Engeland het recht niet heeft dit protectoraat op zich te nemen, al heeft de Sultan van Zanzibar er geen bezwaar tegen.

Er bestaan ten opzichten van dit Afrikaansche land tractaten, welke de Franschen, althans naar het beweren der bladen, niet gedoogen kunnen, dat zij verbroken zullen worden.

Vooreerst is Engeland ten opzichten van Zanzibar gebonden door een traktaat met Frankrijk. De tekst van dit traktaat, dat thans door de bladen wordt medegedeeld, luidt woordelijk alsvolgt:

„Z. M. de keizer der Franschen en H. M. de koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland, overwegende het belang, dat verbonden is aan de onafhankelijkheid van den sultan van Mascate aan de eene en van den sultan van Zanzibar aan de andere zijde, hebben het noodig geoordeeld elkaar wederzijds te belooven de onafhankelijkheid dezer vorsten te zullen eerbiedigen.

De ondergeteekenden, minister van buitenlandsche zaken van Z. M. den keizer der Franschen en buitengewoon gezant van Hare Britsche Majesteit aan het Fransche hof, voorzien van de noodige volmacht, verklaren bij dezen, dat genoemde Majesteiten die wederzijdsche belofte hebben afgelegd.

Waarom de ondergeteekenden deze verklaring hebben geteekend in duplo en voorzien van hun zegel.

Gedaan te Parijs, 10 Maart 1862.

E. Thouvenel, Cowley.

Met dit tractaat in de hand schijnt men in Frankrijk de Duitsch-Engelsche overeenkomst te niet te willen doen. Men beroept er zich bovendien op, dat Duitschland ook de belofte heeft gedaan de onafhankelijkheid van Zanzibar te zullen eerbiedigen. Lord Lyons schreef dienaangaande den 27 Nov. 1886 aan den heer De Freycinet, destijds Fransch minister van buitenlandsche zaken: „Duitschland heeft er in toegestemd zijn adhaesie te betuigen aan de verklaring geteekend door Groot-Brittanje en Ierland en Frankrijk den 10 Maart 1862, betreffende de erkenning der onafhankelijkheid van Zanzibar."

Zooals men ziet werd door Engeland 14 jaar na de teekening van het tractaat nog de volle kracht daarvan erkend en het achtte in 1886 noodig, dat ook Duitschland het tractaat erkennen zou.

Verschillende Fransche bladen slaan tengevolge der handelwijze van Engeland een zeer hoogen toon aan. Zij herinneren, dat in Egypte Frankrijk rustig heeft toegelaten, dat tractaten verscheurd en met voeten getreden werden, maar verklaren in ronde, dikwijls zeer scherpe bewoordingen, dat in Zanzibar niet te zullen gedoogen. Waarschijnlijk omdat bij dit land de Duitsche belangen min of meer indirect betrokken zijn.

— „De quaestie van Zanzibar," aldus betitelen de Fransche bladen het geschil, waarvan wij gisteren gesproken hebben. Het Parijsche gouvernement heeft reeds met de Engelsche regeering onderhandelingen over deze zaak geopend, en het wordt bevestigd, dat deze gedachtenwisseling van zeer voldoenden aard is geweest. De quaestie is mondeling behandeld, eerst te Londen door lord Salisbury met den Franschen gezant en daarna te Parijs door den heer Ribot met den Engelschen. Eene schriftelijke nota zal nu weldra door de Engelsche regeering aan het Fransche kabinet worden gezonden.

Gisteren is de quaestie ook in de Fransche Kamer ter sprake gekomen. Bij den aanvang der zitting verzocht de heer Brisson verlof, om den minister van buitenlandsche zaken te interpelleeren over de zaak van Zanzibar. De heer Ribot antwoordde eerst, dat hij wenschte,

---

ora un sirbidó di e barón a parcé anochi na nan porta i él a declará sin ningún rodeo, koe nan a perdé e horloge di oro koe e baroncito a haya di regalo ayera noema, dia di su cumpleanja; koe Theren lo no haci ningun clase di dificultad pa devolve e horloge hortá, pasobra tanto e cochero como é sirvienta principal a mira su jioe homber drentá ketoe ketoe den jardín ta loer toer camina.

—"¡Com!" e honrado hornajero a gritá. "¡mi jioe, mi Hendrik un ladrón, i mi, su tata, un toemadó di cos di ladrón! Lo no por larga di........"

Ma apesar di toer su manifestación, di toer su contradicción, Theren mester a reconocé koe e pruebanan dje sirviente tabata berdad. En vano Hendrik a demoestra su inocencia, no tabatin awa pa labéle, tá él més ta e ladrón. Ningun hende stranjero no a drentá e cas, ni pasa ayi banda, i ni un solo momento portero ni ningun criá no a bandoná nan puesto. E drentamentoe scondí den jardín tabata testimoniá contra e muchá; su mirada confusa i asustá ora él a regresá na su trabao, tabata atribuí na voz di su conciencia koe a despertá.

Desesperadamente Héndrik a kedá ta fregá su manoenan, ma ni súplica di su mama, ni golpi di su tata no por a rancá otra palabra fó di su boca sino: "Mi no a cogéle."

Ja fó dje dia desgraciado ayi, casi ni un ora más Theren su wowo no tabata clá. El a desatendé su ocupación i regularmente el tabata bolbe cas borrachi fó di taverna bao di pretexto, koe el ta buscando den brandi modi di loebida e berguenza, koe su jioe a pone na su cara, principalmente fo di momento koe baron Hagenau a entregá e asunto den manoe di Husticia.

E procureur, un homber servicial, a empleá toer clase di dulzura pa conmové corazón dje pecador chiquito, i él a siguréle koe probablemente e barón lo perdonéle i lo ta magnánimo coe n'éle en vez di severo, si ta cos él declará su crimen, manifestando su arrepentimiento, i él devolvé e horloge hortá. Ora nada dj'esai no por a sirbi, i koe Hendrik a keda persistí den su declaración, e procureur a resolvé di atemorizéle coe amenaza di mas grandi severidad, ma ningún dje dos medidanan ayi no a sirbi pa nada, nan a keda completamente infructuoso.

Toer exhortación i amonestación no a producí sino lo contrario. E mucha koe den promer dianan a comparecé yorando i temblando delanti di huez, a bai birando más i más obstiná den su declaración; den su cara tabatin un orguljo salvahe i riba su lipnan un sonrisa provocativa; apenas él tabata contestá e prehuntanan koe nan tabata haciéle.

—"¡Es ta un bonita pida klompi di diamanta!" e polis Oelman dici coe su companjeronan, ora Hendrik, coe mirada triste i su lipnan duroe primi riba otro, a pasa un dia su delanti meimei di dos polis ta bai den raad. "Masja poco be mi a mira un ladron asina obstiná. Si él no moeri na hórca, anto mi no kier pa nan yamá mi más, "terror di ladronnan.""

¡Culpable! ¡Corazón duroe! ¡Sin berguenza! ¡Atrevido! Asina e hueznan i toer hende ayí presente tabata opiná, mirando koe te dia di su ultimo raad, Hendrik a keda persistí ainda den su silencio, i koe porfin, riba exhortación repetida di president pa él declará la verdad, él a respondé coe su wowonan ta boela candela di rabia.

—"¡Di kiko lo sirbi mi di bisa verdad? ¡Di poersi ningún hende no ta keré mi!"

Theren, pará tras di su jioe, a cerá su moketa i él tabata temblá. Casi loco di furia lo él a boela riba e muchá, si un poliz no a tenéle.

—"¡Tú culebra!" el a grita, "¿mi mester a biba mira esai di bo?"

Sentencia di Hof a sali; pa cerá e hoben criminal den un cas di corrección.

Trankilamente Hendrik a scuchá su sentencia. Serio i inmóvil e muchá a keda para; casi bo por a bisa koe den su cará tabatin un sonrisa burlesca i provocativa, lo ke a proporcionéle un stoot dje poliznan den su lomba i horror di hinter público.

—"¡Es ta un mucha homber enteramente corrompi!" toer mundo tabata cordá yen di visible indignación. ¡Dios gracias! koe mi jioenan no ta sina."

(El ta continuá.)

pas den volgenden dag te antwoorden, maar de heer Brisson gaf dadelijk te kennen, dat hij den minister niet wilde ondervragen over toekomstige onderhandelingen, maar over hetgeen reeds geschied is. Krachtens de conventie van 1872, aldus stelde hij zijne vraag op, is Zanzibar een capitulatie-land; in hoeverre nu heeft de diplomatieke toestand zich sinds dien onder dit opzicht gewijzigd? De interpellant vestigde de waakzaamheid van regeering en Kamer op deze quaestie. Minister Ribot gaf ten antwoord, dat het niet noodig was, de waakzaamheid der regeering aan te wakkeren. Hij verklaarde, dat niets in Zanzibar zal verricht worden, voor een vormelijke overeenkomst met Frankrijk zal zijn tot stand gebracht. Deze woorden des ministers werden door de Kamer met luid gejuich begroet; daarna ging zij over tot de behandelig der gewone agenda.

— De Parijsche politie heeft de hand gelegd op een dievenbende, die als slagersknechts vermomd, de huizen binnendrongen en alles ontvreemden wat zij maar machtig konden worden.

Belgie.— Dat de liberalen veel voor het onderwijs over hebben.... als zij een andermans zak kunnen plunderen, maar zelf nooit met daden hunne woorden bevestigen, hebben de Katholieken, die tonnen gouds voor de opvoeding hunner kinderen offeren altijd beweerd. De liberalen bevestigen het zelven; nu weer te Gent. In een aanval van edelmoedigheid werd door liberalen besloten, hunne eigen scholen te steunen. Daartoe werden bussen in de voornaamste koffiehuizen en societeiten geplaatst. De uitslag was, dat de opbrengst variëerde gemiddeld van 35 tot 60 *centimes*, en dat de hoogste opbrengst eener bus was: vier francs!!

— Een raadselachtig feit heeft zich op de Duitsch-Belgische grens voorgedaan. De koningin van België vertrok per rijtuig uit Spa en wilde een rijtoertje over de Duitsche grenzen maken toen eensklaps de grensbeambten haar aanhielden. Ondanks het protest van baron Goffinet die hare Majesteit vergezelde, werd het rijtuig van de koningin gevisiteerd, alsof men met smokkelaars te doen had.

— Uit Antwerpen wordt bericht dat Leon Peltzer, de hoofdpersoon in het gerucht makend proces van eenige jaren geleden, voorwaardelijk op vrije voeten zal worden gesteld, wanneer 10 jaren van zijn straftijd om zijn; hij moet zich namelijk verbinden, Europa te verlaten, om er nooit meer in terug te keeren.

Oostenrijk. — Oostenrijk trekt 40,000 man troepen samen in Slavonië voor groote manoeuvres.

De kaders der nationale militie, onlangs nieuw ingericht, zijn opgeroepen voor den exercitie-tijd van 21 dagen.

Servie.— De regeering heeft, uit vraak over het verbod van uitvoer van vee naar de Hongaarsche grens, gisteren een wagen koopwaren, herkomstig uit Oostenrijk, doen terugzenden.

Bulgarije. — Prins Ferdinand schijnt een kwade poets van Rusland te verwachten; het heet, dat Rusland een nieuw komplot voorbereidt, om hem te doen oplichten en vervangen door prins Oscar van Zweden. Dit gerucht schijnt eenige bevestiging te vinden in het onverwacht zenden der regeeringsnota aan de Porte, waarin wordt aangedrongen op erkenning van den vorst en bij weigering gedreigd met afschudding der souvereiniteit. Om den Czaar gunstig te stemmen, moet, uit Sofia het aanbod gedaan zijn, de portefeuille van oorlog aan een Russischen titularis te overgeven, maar te St.-Petersburg heeft men niet eens antwoord op dit schrijven gezonden.

Zwitserland. — Een dergelijk conflict als tusschen Servië en Oostenrijk, is uitgebroken tusschen Italië en Zwitserland. Een geschil over den invoer van vee is ook nu de oorzaak, doch men heeft thans niet te doen met eene politieke spanning als grondslag der gerezen quaestie, maar met de gewone bron, waaruit alle geschillen met Italië voortspruiten: den hoogmoed en de verwaandheid van den heer Crispi.

Sedert onheuglijke tijden is het nl. de gewoonte der schapenfokkers in de provincie Bergamo, om des zomers hunne kudden op de hoogvlakten van Grauwbunderland te laten weiden, waarvoor zij aan de betrokken Zwitsersche gemeenten zekere sommen betalen. De Bondsraad heeft dit totnogtoe steeds zoo laten blijven, hoewel tengevolge van den uiterst slechten toestand der veeartsenijdienst in Italië vaak ziekten als, mond- en klauwzeer onder den Zwitserschen veestapel werden ingevoerd. Menigmaal werd ook door de Grauwbunderlandsche boeren geklaagd, dat de Bergamasker kudden bij het doortrekken naar de plaatsen harer bestemming groote schade aanrichtten, door onderweg graan, gewassen en wijngaards af te knagen. Italië had dus wel reden, om dankbaar te zijn, dat Zwitserland ook daarvoor het oog bleef sluiten, want bij sluiting der grens zouden zijne kudden half verhongeren. Nu zijn tengevolge van den vreemden invoer hier en daar in Grauwbunderland geïsoleerde gevallen van mondzeer voorgekomen. Onmiddelijk verordende de Italiaansche regeering, dat de invoer van klein vee binnen haar gebied over de Zwitsersche grens slechts na een quarantaine van tien dagen mag plaats hebben. Daar echter terzelfder tijd juist deze besmettelijke ziekte ook weer in den Italiaanschen veestapel ontstond, en nog wel epidemisch, achtte de Bondsraad het noodig, precies op dezelfde gronden als de Italiaansche regeering haren maatregel nam, den invoer van vee over zijne grenzen geheel te verbieden.

Nu was de heer Crispi op de teenen getrapt: zou de „groote mogendheid" Italië zich represailles van het Helvetische republiekje laten welgevallen? Hij vatte de zaak op als eene uitdaging, eene wraakoefening, en zond een schrijven naar Bern, waarin hij op hoogen toon met een tarievenoorlog dreigde. De Bondsraad antwoordde zeer juist, dat, als Italië het recht heeft, voorzorgen te nemen tegen sporadische ziektegevallen, Zwitserland zeker dat mocht doen tegen eene feitelijk geconstateerde epizoötie. De heer Crispi eischte nu, dat Zwitserland zijn verbod zou intrekken; hij zou de quarantaine dan op drie dagen stellen. Natuurlijk ontving hij op dit belachelijk voorstel een kortaf weigerend antwoord.

De Bondsraad is besloten, indien Italië kwaad wil, represailles te nemen; en dat hij daartoe genoeg energie heeft, is gebleken in het laatste geschil met Duitschland. Het is echter te betwijfelen, of Crispi den tarievenoorlog, waarmede hij dreigde, zal openen; hij heeft met de opzegging van het Fransche handelstractaat leergeld genoeg betaald en zal zich wel niet aan eene verergering van de economische crisis des lands wagen.

Amerika. — Uit New York wordt gemeld, dat er weder een conflict tusschen de Franschen en de Newfoundlanders ontstaan is. Twintig visschersschepen, bemand met ongeveer 200 Fransche visschers en eenige Newfoundlandsche schepen, kwamen gelijktijdig op een plaats, waar men kleine visschen vangt, die tot aas moeten dienen.

De Newfoundlanders hadden het eerst hun netten geplaatst en zoo de beste plaats ingenomen. De Franschen trachtten hen uit die voordeelige positie te drijven, maar moesten het onderspit delven.

Men ging elkander met de roeispanen te lijf, zoodat verscheidenen gewond werden. Een Fransch en een Engelsch vaartuig, de *Pelican* en de *Lapeyrouse*, hebben de orde hersteld. Men kan er zeker van zijn, dat zich dergelijke tooneelen nog wel meermalen herhalen.

Z.-Amerika.—Het heeft inder tijd een vreemden indruk gemaakt, dat de Chileensche regeering weigerde, zich aan te sluiten bij den wensch van het pan-Amerikaansch congres, om alle geschillen tusschen de Amerikaansche Staten onderling door een scheidsgerecht te doen vereffenen. De daardoor opgewekte vermoedens schijnen zich te bevestigen. In Zuid-Amerika heerscht algemeen de overtuiging, dat Chili een inval beraamt tegen de Boliviaansche republiek; als bewijs meent men te kunnen aanhalen de vrij aanzienlijke bewapeningen, waaraan Chili zich in den laatsten tijd overgeeft. Er wordt tevens in vage termen gesproken over een geheim verbond, dat Peru, de oude vijand van Chili, tegen hetwelk het nog altijd wraakzucht over zijne nederlaag voedt, zou gesloten hebben met de Argentijnsche republiek, en waartoe zelfs het aan deze zoo vijandige Brazilië zou zijn toegetreden, om Chili te beletten, door zijne krijgszuchtige buitensporigheden woeling en wanorde in Zuid Amerika te zaaien. In hoever deze berichten vertrouwbaar zijn, valt niet uit te maken; mochten zij zich echter bevestigen, dan kunnen netelige verwikkelingen verwacht worden.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 8 di Julio.

Paris. Oficialmente nan ta desminti e noticia koe *Le Temps* a publicá bisando koe Francia a pidi explicación tocanti e protectorado di Inglaterra riba Zanzibar.

Gran incendio na Constantinopla: pérdidanan ta evaluá pa cinco miljon di fuerte.

Rusia a caba di coemprá isla di Wovins den lamar Báltico.

Nan ta anuncia engagement di gran duquesa Xenie di Rusia coe su primo, gran duque Alejandro Miguel.

Londres. Dia 4 di Agosto, emperador Wilhelm lo bai visitá la reina Victoria na Osborne.

Tin nobo koe oro a subi 32 por ciento na Buenos Aires.

Noticia ta circulá koe gobierno di Montevideo lo garantizá e empréstito di 12 million 500 mil franc koe banki nacional a hací.

Recibí dia 19 di Julio

Paris.—Mr. Ribot a informá e grandi potencianan koe tin tratadonan celebrá coe hefenan di Alto-Niger pa establecé protectorado di Francia.

Nobonan di Viena ta bisa koe rio Danubio á desbordá cerca stad, i él a destruí algun puente.

Londres.— Mr. Smith a manifesta ayera den Cámara di Comunes, koe e negociacionnan coe Francia, tocanti protectorado di Zanzibar, ta marchá bon.

Roma.—Salud di Papa a mehorá.

Madrid.—Cólera ta aumentá: fo di dia koe él a declará tabatin 500 caso. Corte a abandoná Madrid dia 15. Martinez Campos lo keda Madrid pa haci frente na evenementonan político koe nan ta temé.

Washington.—Legación di Espanja a manifesta koe Isla di Cuba no poder ta bendé.

New-York.— E cas, camina Compañía telegráfica *Western Union* ta establecé, a kima. Ningun desgracia personal.

Recibí dia 21 di Julio

Paris.—A fin di conocé opinión di ministro; diputado Dupuy a puntréle resultado dje negociacionnan coe potencianan grandi riba e *bill* Mackingly; Mr. Ribot lo responde majan.

Nan a caba di atentá contra vida di emperador di Marueco; tin hopi arrestación hací.

Londres.—Dr. Peters, e explorador alemán, a yegá Zanzibar.

Madrid.—Nan ta sigurá koe cólera ta menguá na provincia di Valencia.

Recibí dia 22 di Julio

Paris.—Ministro Ribot a suplicá e diputado Dupuy di spera ainda algun tempoe coe su interpelación riba e lei Mackingley.

Más di 5000 cas a kima den e incendio na Constantinopla.

New-York.—Según noticianan di Centro-América tabatin un encuentro den tropanan di San Salvador i di Guatemala.

Londres.—Di Berlín nan ta bisa koe emperador lo bolbe ayi, afin di empleá coe energia toer esfuerzo pa evitá un guerra na Oriente, na consecuencia dje situación crítica na Bulgaria.

Recibí dia 23 di Julio

Paris.—Según noticianan di Suiza, sneeuw a caí masjá ayí. Fó di Roma nan ta participa koe Papa a doena instrucción na su representante na Madrid pa no consentí pa uso ser hací, como pretexto religioso, di tal ó cual circunstancia pa atacá ministerio.

Londres.— Stanley koe tabata maloe te na momento di su matrimonio, mester á bolbe bai cama despues dje solemnidad i te ainda él no ta bon.

Nan ta bisa koe cólera ta plama na Espanja di un manera extraordinaria.

Noticianan di India ingles ta participa koe aya tambe cólera a declara.

New-York.— E incendio na e edificio di "Western Union Telegraph" a causa grandi danjo.

Recibí antayera nochi.

Paris.— Leon Castillo, embahador di Espanja na Francia bao di anterior gabinete spanjó, ta decorá pa gobierno frances coe gran cruz di Legion di honor.

Nobonan di San Petersburgo ta bisa koe Czar a manda pa traha 5 vapor di heroe.

New-York.— Situacion financiera di república argentina a mehora; oro a baha te 197 por ciento.

Gobierno di Bolivia lo paga un gran cantidad, como indemnizacion, na parientenan dje ciudadanonan Kedmon i Thompson, koe revolucionarionan a mata dia 10 di Mayo.

Madrid.—A presentá un caso di cólera na San Sabastian. Masjá familia a abandoná e lugar i nan a bai fo di tera.

VERSCHEIDENHEDEN.

—Te New-York werd eenige tijd geleden door een Engelsch schip de Spaansche matroos Rodriguez aan wal gebracht, die acht jaren als schipbreukeling op een klein, onbewoond en hoogst zelden door zeevarenden bezocht eiland, in de nabijheid van Santa Cruz, had doorgebracht. In het begin twijfelde men aan de waarheid van hetgeen de man vertelde, maar een ingesteld onderzoek toonde aan dat hij werkelijk tot de equipage van een schip had behoord, dat acht jaar geleden is vergaan. Rodriguez heeft van verscheiden zijden aanvragen gekregen om zijn lotgevallen in een boek te schrijven.

De schipbreukeling, die verklaart heeft nooit iets van een Robinson te hebben gehoord en dan ook niet kan lezen, vertelt nagenoeg dezelfde zaken als zijn beroemde voorganger, wiens geschiedenis zoo overbekend is. Ook heeft hij in een grot gewoond, terwijl hij zich met vangen van vogels en visch onledig hield. Toen hij gevonden werd, was hij ziek, en zonder de hulp van de Engelsche matrozen, die hem aantroffen, terwijl hij naar drinkwater zocht, zou hij waarschijnlijk zijn gestorven.

De prins van Wales ging onlangs met een vriend laat in den nacht uit een Club naar huis. Plotseling kwam bij hem het denkbeeld op om van een der aan den weg staande kraampjes gebakken aardappelen te proeven en, hij en zijn vriend kochten ieder voor een penny aardappelen, die zij onderweg verorberden. Maar de koopman had zijne koopers herkend, en den volgenden dag plaatste hij zich met zijn wagen voor het paleis van den Kroonprins; het duurde niet lang, of een groote menigte omringde de wagen. Toen de Prins, door dien oploop opmerkzaam gemaakt, den wagen nauwkeurig beschouwde, zag hij daarboven een blikken plaat uitsteken met het opschrift: "Leverancier van Z. K. H. den Prins van Wales." Een bediende, die afgezonden werd om de koopman uit te noodigen zijne plaat weg te nemen, keerde onverrichter zaken terug en eerst toen 's Prinsen secretaris

den man een aanzienlijk bedrag zaa geld had gegeven, nam deze de plaat weg en ging hij zijns weegs, na uitstekende zaken te hebben gemaakt.

Joseph, de vroegere kok van Boulanger, die door den Amerikaanschen millionnair Vanderbilt op een jaarlijksche bezoldiging van 50000 frcs, indienst was genomen, is weer naar Frankrijk teruggekeerd, omdat men hem, naar zijn meening, in Amerika niet genoegzaam op prijs wist te stellen. Dit feit heeft de barones Staaffe aanleiding om in den „Parti national", over het verval van de kookkunst en den achteruitgang van den menschelijken eetlust te klagen. Als voorbeeld van een flink-eter haalt de barones Karel V aan. Deze at 's morgens vroeg om 5 uur gevogelte in melk gekookt en met specerijen toebereid. Voor het middageten werden om 12 uur minstens 20 gerechten voorgediend. Daarna gebruikte hij nog een vespermaaltijd en 's avonds een flink souper. Behalve vleesch at hij een massa gebak en vele tusschengerechten en bevochtigde hij, alles rijkelijk met zijn wijn of bier. Hij dweepte vooral met ommelet, met sarsides, worst van Estramadura, palingpastei, patrijzen, vette kapoenen, gelei van kwetsen, en ijskoud bier: hij kreeg daarvan gewoonlijk hevige maagpijn, maar begon er steeds den volgenden dag opnieuw mee. Ook keizer Wilhelm I roemt de barones als een flink eter en zij deelt mede, dat hij een groote voorliefde voor kreeften en Russische soep had. Al zijn gerechten werden steeds door een Franschen kok toebereid. Onder de handen van dezen bekwamen kunstenaar was zelfs de „bierkaper," het traditioneele Kerstmisgerecht van de Hohenzollerns, een „godenspijs" geworden.

Onder de in zes maanden tijds gevonden voorwerpen op den Fransche Noorderspoorweg, die niet opgevraagd zijn, komen voor 700 paraplu's en 400 wandelstokken. Voorts bij de 200 hoeden, zoowel van mannen als van vrouwen, die te veel of te weinig aan hun hoofd gehad moeten hebben, om zooveel hoeden te vergeten.

Zoo vergat ook een wielrijder zijn rijwiel en een ander reiziger liet een pak sabelklingen liggen, dat 37 kilo's woog.

Londen bezit een zeer jong kustenaar in den persoon van Erskine Williams, een knaap van 10 jaar. Hij is de zoon van een uithangbordenschilder en teekenaar. Volgens de inlichtingen door zijn moeder verstrekt, teekende de knaap reeds toen hij nog in den kinderstoel zat en ternauwernood kon staan. Toen zijn werk een weinig beteekenis kreeg, zag men den jongen artist allerlei soort van schepen en bloemen teekenen en vervolgens ook portretten Williams gebruikt niet alleen potlood en houtskool, maar ook olie- en waterverven. Zelfs met pastelkrijt heeft hij 't geprobeerd. Werkelijk, de knaap is de serie der wonderkinderen van onze eeuw komen vermeerderen. Ofschoon hij bij een eerste ontmoeting eenigszins schoomvallig is, wordt gij spoedig vrij. Williams is, ondanks hij reeds van vele groote mannen vleiende complimentjes en een half dozijn gouden en zilveren medailles heeft gekregen, zeer eenvoudig gebleven. Hij ziet er zeer gezond en vroolijk uit. Naar men verhaalt zou hij op den zeer jeugdigen leeftijd van zes jaar teekeningen voor een liefdadigheids-tentoonstelling hebben ingezonden. Het kind ontving daarvoor een brief van den Anglicaanschen bisschop van Durham. Behalve van andere politieke personen maakte hij ook een zeer welgelijkend portret van Gladstone, waarvoor hij den specialen dank van dezen grooten staatsman heeft ontvangen. Daar de jongen zich op verbazend ijverige wijze in het teekenen naar de natuur blijft oefenen, hangt de woning zijns vaders letterlijk van boven tot beneden vol met teekeningen. In een der kamers hangen tevens een menigte zeer goed in olieverf uitgevoerde schilderijen, meest alle bloemen en vogels. Niettegenstaande de vader zelf kustenaar is, verbetert deze nimmer het werk van zijn zoon.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

Doet "Pt" España (Trinidad) aan, om passagiers en mails aan wal te plaatsen en in te nemen.

1890.	Caracas.		Philadelphia		Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.	
Vertrekt van NEW YORK....	Juni	26	Juli	9	Juli	22	Aug.	2	Aug.	14	Aug.	28
Komt aan te CURAÇAO	Juli	2	„	10	„	28	„	8	„	21	Sept.	3
Vertrekt van „	„	3	„	17	„	29	„	9	„	22	„	4
Komt aan te PTO. CABELLO	„	4	„	18	„	30	„	10	„	23	„	5
Vertrekt van	„	4	„	18	„	30	„	11	„	23	„	5
Komt aan te LA GUAYRA..	„	5	„	19	„	31	„	12	„	24	„	6
Vertrekt van	„	12	„	24	Aug.	5	„	18	„	31	„	12
Komt aan te PTO. CABELLO	„	13	„	25	„	6	„	19	„	31	„	13
Vertrekt van	„	14	„	25	„	6	„	19	Sept.	1	„	13
Komt aan te CURAÇAO	„	15	„	26	„	7	„	20	„	2	„	14
Vertrekt van	„	16	„	28	„	8	„	21	„	3	„	16
doet LA GUAYRA aan	„	17	„	29	„	9	„	22	„	4	„	17
doet PORT SPAIN aan	„	18										
Komt aan te NEW-YORK..	„	24	Aug.	5	„	16	„	28	„	11	„	[illegible]

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Juli	3	Juli	17	Juli	29	Aug.	9	Aug.	22	Sept.	4
Komt aan te MARACAIBO....		4		18		30		10		23		5
Vertrekt van		14		25	Aug.	5		17		31		13
Komt aan te CURAÇAO....		15		26		6		18	Sept.	1		14

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO	Juli	3	Juli	16	Juli	28	Aug.	8	Aug.	21	Sept.	3
Komt aan te CORO....		4		17		29		9		22		4
Vertrekt van		14		25	Aug.	6		19	Sept.	1		13
Komt aan te CURAÇAO....		15		26		7		20		2		14

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

Het Stoomschip *Venezuela* dat op den 9 Augustus en den 17 September van La Guayra vertrekt zal Pto. España aan doen om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en aan boord te nemen.

Passagiers die met het Stoomschip *Caracas* van New-York op den 2 Aug. en den 10 Sept. vertrekken, zullen op Curaçao overgescheept worden en acht dagen daarna Pt. España bereiken.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten op Curaçao.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao.